

og Amortiseringen af et Havnelaan paa 8 Mill. Kr., virkede selvfølgelig kun yderligere til, at den statslige Myndigheds afgørende Indflydelse paa Havnens Anliggender maatte træde i Forgrunden, et Forhold, der i øvrigt paa anden Maade fremhævedes ved de i Lovens § 10 trufne Bestemmelser, af hvilke der er Grund til her særlig at nævne, at Havneraadet, som hidtil havde bestaaet af Overpræsidenten som Formand, to af Kongen udnævnte Medlemmer og 6 Medlemmer, valgte af Københavns Borgerrepræsentanter, nu forstærkedes med 4 Medlemmer, nemlig 2 valgte af hvert af Rigsdagens Ting.

Der tiltrænges næppe nogen indgaaende Paaavisning af, at den saaledes skitserede Ordning af Københavns Havnevæsens Bestyrelse i hvert Fald under Nutidens Forhold lider af væsentlige Mangler. Det er i og for sig unaturligt, at en Institution som Havnevæsenet, der er selvstændig Ejer af sin egen Formue og tjener til Fremme af selvstændige Formaal, ikke i det væsentlige er selvstyrende. Det er endvidere ikke blot utidssvarende, men tillige i flere Retninger særdeles uheldigt, at den Forsamling, i hvilken indgaaende og sagkyndige Drøftelser af Havnens Anliggender skulle finde Sted, ikke er i Stand til at tage nogen effektiv Beslutning, men kun er raadgivende; og det er endelig saa at sige en Selvfølge, at naar Selvstyre skal indføres, bør de Erhverv, hvis Tarv Havnen har til Formaal at fremme, og som gennem Afgifterne m. m. betale dens Drift, ogsaa have Indflydelse paa Ledelsen. Paa den anden Side kan der ikke være Tale om at organisere Havnevæsenets Bestyrelse saaledes, at det offentlige og da særlig Statens Indflydelse paa denne helt bortfalder. Dette gælder ganske bortset fra den særlige Omstændighed, at Staten endnu i en lang Aarrække er Garant for det ovenomtalte i Anledning af Frihavnens Anlæg optagne Laan. Københavns Havn er, selv om den er selvejende, en offentlig Institution, der ikke alene tjener visse private Erhverv, men hvortil der tillige i stort Omfang er knyttet videregaaende offentlige Samfundsinteresser, som ofte ikke løbe parallelt med Erhvervenes Interesser i snævrere Forstand, og hvis Varetagelse derhos kræver administrative og tekniske Forudsætninger, som ikke i Almindelighed kunne ventes fyldestgjorte af de af Erhvervene valgte Repræsentanter. Der maa forbeholdes Statens Myndigheder saa me-

gen styrende, regulerende eller kontrollerende Indflydelse, at der kan skønnes at være betryggende Garanti for, at disse Interesser blive varetagne.

Paa Grundlag af de lige anførte Betragtninger ere de i Lovforslaget indeholdte Regler om en ny Styrelsesform for Havnen udarbejdede.

Herefter foreslaas den fulde Bestyrelsesmyndighed i alle Havnens Anliggender overladt Havneraadet; om ministeriel Godkendelse af de trufne Beslutninger bliver der kun Spørgsmaal i de i § 3 under a.—e. særlig angivne Tilfælde, i hvilke videregaaende Samfundsinteresser gøre sig saa stærkt gældende, at de formenes altid at burde forelægges for Statens Myndigheder til endelig Afgørelse. Derimod har man ment, at de almindelige Samfundsinteresser i andre Tilfælde maa antages at være tilstrækkelig sikrede dels ved Optagelsen i Raadet af de af Ministrene, Rigsdagen og Københavns Kommunalbestyrelse udnævnte eller valgte Medlemmer, dels og særlig derved, at Havnedirektøren, hvis Embedes administrative Del svarer til det hidtidige Havnekaptajnsembede, fremtidig udnævnes af Kongen og i Kraft af sit Embede bliver Raadets Formand. Den saaledes foretagne delvise Sammensmeltning af de hidtilværende to Bestyrelsesmyndigheder, Havneraadet og Havneforvaltningen, maa derhos antages at ville virke fremmende paa det Initiativ og den Evne til efter Omstændighederne hurtigt at kunne gribe ind og træffe Beslutninger, som netop i saa høj Grad ere nødvendige for Varetagelsen af de til Havnevæsenet knyttede Erhvervsinteresser. Adgangen til disse Interessers Varetagelse er derhos søgt aabnet i saa vidt Omfang som overhovedet muligt, naar Raadets Medlemsantal skulde holdes indenfor rimelige Grænser, dels derved, at Ministeren for Handel og Søfart udnævner det ene af de to Medlemmer, som hidtil have været udnævnte af Kongen, dels ved at overlade Hovedorganisationer for Handel, Industri og Skibsfart at udpege 6 Medlemmer af Raadet, 2 for hver af de nævnte Erhvervsgræne. For Handelens Vedkommende maa Retten til at udpege disse Repræsentanter og Suppleanter for dem tilfalde Grosserer-societetets Komité; derimod har man — i nogen Lighed med, hvad der er foreskrevet i § 14 i Lov Nr. 137 om Straf for Brug af urigtig Varebetegnelse m. m. af 8. Juni 1912 — ment det rettest at bemyndige Ministeren for Handel og Søfart til at